

prima instanță: D. Băbălău
Instanța de apel: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr. 2ra-2298/16

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Gușan Leonid și de către reprezentantul său, avocatul Danciuc Ghenadie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 22 împotriva lui Gușan Leonid, intervenient accesoriu Societate pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Gușan Leonid și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 octombrie 2015,

c o n s t a ț ă:

La 07 iulie 2014 ÎMGFL-22 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gușan Leonid, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” privind încasarea datoriei pentru energia termică în mărime de 50060,41 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contului personal deschis la IMGFL-22 pe numele pîrîtului, SA „Termocom” în procedura planului a livrat energia termică, însă pîrîtul nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată la data de 01.04.2014 constituie suma de 50 060,41 lei pentru energia termică, fapt ce confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Afirmă că potrivit art.10, 17, 18 ale Hotărîrii Guvernului nr.191 din 19.02.2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sînt obligați să achite la timp serviciile locative-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 octombrie 2015 acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat de la Gușan Leonid în beneficiul ÎMGFL-22 datoria în sumă de 50 060,41 lei și cheltuieli de judecată legate de plata taxei de stat în sumă de 1 501,81 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Gușan Leonid a declarat apel, solicitînd admiterea lui, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri prin care a respinge acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016 a fost respins apelul declarat de Gușan Leonid și menținută hotărârea prime instanțe.

Instanța de apel a reținut că din raportul obligațional existent între părți și din motivul că apelantul-pârît Gușan Leonid nu a achitat serviciile prestate, instanța de fond corect a admis cerințele intimății-reclamante privind încasarea datoriei în mărime de 50060,41 lei.

Instanța de apel a respins argumentele apelantului cu privire la tardivitatea acțiunii, or, din probele prezentate de reclamant se atestă cert faptul că, consumatorul, lunar, prin plăți consecutive, fără a nega datoria acumulată anterior la serviciile prestate, achita facturile din întregul sumelor calculate, situație, care potrivit art. 277 alin.(1) lit.b) Cod civil, reprezintă veritabile acțiuni săvârșite de debitor din care rezultă că dânsul recunoștea datoria și implicit cursul prescripției extinctive se întrerupea.

La fel, instanța de apel a apreciat ca fiind irelevante argumentele apelantului cu privire la lipsa raporturilor contractuale cu reclamantul, or, dânsul nu a pus la îndoială faptul că a recepționat agentul termic, iar furnizarea acestor servicii sunt efectuate proprietarilor(posesorilor) de apartamente de intervenientul accesoriu SA „Termoelectrica” doar în bază de contract cu gestionarii blocurilor locative, în speță cu ÎMGFL-22.

La 29 iulie 2016 Gușan Leonid a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea lui, casarea hotărârilor judecătorești și emitere unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat se consideră a fi depus în termen.

În motivarea recursului recurentul a invocat că dânsul achita nu datoriile, ci parțial facturile curente în sume mici din indemnizațiile oferite lui ca persoană vulnerabilă. Susține că în ziua transferului compensațiilor Casa Națională de Asigurări Sociale nu-i elibera lui bani, ci îi transfera pe contul destinat serviciilor comunale, inclusiv pentru apă caldă și încălzire. Astfel, toate achitățile au fost efectuate prin transfer și nu pot fi recunoscute ca probă a acceptării și recunoașterii a datoriei, instanța aplicând eronat prevederile art. 277 Cod civil.

Invocă că instanța de apel a examinat pricina în lipsa reprezentantului ÎMGFL-22 și a SA „Termoelectrica”.

Prin recursul depus la data de 16 august 2016 de către reprezentantul recurentului, avocatul Danciuc Ghenadie, s-a invocat că instanțele de judecată

urmas să verifice dacă ÎMGFL-22 este subiect al raportului material litigios și respectiv dacă poate fi parte în proces. În acest sens, menționează că nu a fost prezentat careva contract care ar confirma faptul livrării energiei termice sau alte acte care a constata existența cărorva relații între părți.

În opinia recurentului, instanța de judecată a dat o apreciere juridică incorectă raportului material litigios, aplicând o normă străină acestuia. Or, verificarea temeiniciei și legalității pretenției privind încasarea datoriei pentru energia termică și pentru serviciile locativ comunale urma să se efectueze prin prisma dispozițiilor legale prevăzute de art. 669 Cod civil, dacă deține o poziție dominantă pe piață, una din părțile contractante este obligată să contracteze în acest domeniu.

Conform art. 514 Cod Civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii. Astfel, dacă nu a fost încheiat contractul, nu pot să apară raporturi juridice, neexecutarea cărorva exclude dreptul de a cere executarea obligațiilor.

Contrar prevederilor legale în apartamentul nr. 6, casa nr. 104, str. Ismail, mun. Chișinău, ce aparține lui Gușan Leonid nu au fost instalate contoare la apă caldă. Astfel, reclamantul nu poate prezenta nici o probă veridică că dînsul a consumat anume acel volum de energie termică reflectat în informația prezentată pentru care se solicită încasarea datoriei în mărimea indicată.

La fel, susține recurentul că reclamantul nu a dovedit nici o circumstanță pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

Reclamantul ÎMGFL nr. 22, contract prevederilor 166 alin. (2) CPC, nu indică ce drept concret i-a fost încălcat și nu invocă nici o circumstanță de drept pe care și-ar întemeia pretențiile. În cererea de chemare în judecată reclamantul nu a indicat pentru care perioadă solicită achitarea datoriei și data nașterii dreptului la acțiune. Astfel, există o informație incertă despre datoriile la serviciile locativ-comunale pretinse. Momentul nașterii dreptului la acțiune are relevanță sub aspectul curgerii termenului de prescripție.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gușan Leonid și de către

reprezentantul său, avocatul Danciuc Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Gușan Leonid și de către reprezentantul său, avocatul Danciuc Ghenadie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Gușan Leonid și de către reprezentantul său, avocatul Danciuc Ghenadie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru